

Begrundelse

Ministeren har i et svar til spørgeren den 29. oktober 1997 givet udtryk for betænkelighed ved planerne om deponering af flyveaske på Esbjerg Havn, som er en del af Vadehavet. Ministeren bad samtidig ministeriets styrelser og Landsplanafdelingen om at gennemgå sagen med henblik på ministerens endelige stilling til placering af Veskrafts flyveaskedepot på 1 mio. m³ på søterritoriet ved Esbjerg Havn. Ministeren har desuden i et svar den 1. december 1997 til Folketingets Energipolitiske Udvalg givet udtryk for følgende: »Jeg kan bekræfte, at det stadig er dansk politik, at der ikke skal etableres kunstige øer på havet blot for at skaffe os af med affald som flyveaske og lignende. Det er et dårligt signal at give omverdenen, og havet kan bruges til bedre formål. På den anden side har erfaringerne fra brobygningsprojekterne vist os, at der med fordel kan anvendes overskydende havbundsmaterialer til etableringen af elementer, der tjener et anlægsteknisk formål. På den måde spares værdifulde råstoffer, og de anvendte materialer har ikke skulle klappes. Det vil derfor ikke kunne afvises, at der ved den konkrete vurdering af en lokalitets påvirkning af miljøet, som altid finder sted ved denne type anlæg, i forbindelse med fremtidige anlægsprojekter kan findes anvendelse for visse affaldstyper. Det væsentligste er, at der sker en miljømæssig vurdering af anlægget i bredeste forstand, og at der stilles de nødvendige krav til dets udformning til sikring af miljøet«.

Efter spørgerens opfattelse kan der rejses stærk tvivl om det betimelige i at anvende de kystnære områder i de indre farvande som losseplads for miljøfarligt affald, som flyveaske fra kulskraft er. Hvis det er en betingelse for fortsat afbrænding af kul, herunder el-produktion til udlandet, at der skal tillades udsivning af metaller til vandmiljøet under dække af genbrug til havneudvidelser, så er Århus og Esbjerg-projekterne endnu et godt argument for en meget hurtigere kuludfasning, end regeringen lægger op til.

Svar (30/1 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Århus Amt har i regionplantillæg nr. 1 til Regionplan 1997 om udvidelse af Århus Havn

anført en række muligheder for at anvende forskellige materialer til etablering af havnen. Til etablering af de ny havnearealer forventes anvendt 10,2 mio. m³ fyld. Det kan være enten ren jord, lettere forurenede jord, flyveaske fra kulfyrede kraftværker eller slagger fra affaldsforbrænding.

Ministeriet lægger stor vægt på, at der i forbindelse med planlægningen af større anlægsarbejder peges på muligheden for nyttiggørelsen af flyveaske, forurenede jord og slagger, som det er gjort i Århus.

For at tage stilling til, om deponering af bl.a. flyveaske i Århus Havn er miljømæssigt forsvarligt, kræves omfattende undersøgelser.

Århus Amt anfører selv i sin regionplantillæggets redegørelse, at der ikke foreligger nogen endelig afklaring af, hvilken form for fyld, der skal anvendes til opfyldning af havneanlæggene, herunder om forureningsgraden af materialet. Der foreligger heller ikke noget egentligt projekt, der kan være grundlag for en detaljeret sagsbehandling efter miljøbeskyttelsesloven.

Deponering af bl.a. flyveaske vil være omfattet af Miljø- og Eenergiministeriets bekendtgørelse nr. 847 af 30. september 1994 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning (samlebekendtgørelse), som angiver hvornår amtet skal udarbejde en VVM-redegørelse for konkrete projekter.

Herudover kræver deponering godkendelse efter kapitel 5 i miljøbeskyttelsesloven.

Der vil således senere skulle tages stilling til, om deponering af de pågældende materialer er acceptabel.

Spm. nr. S 937

Til statsministeren (2/1 98) af:
Søren Søndergaard (EL):

»Kan statsministeren bekræfte, at den danske udlændingelovgivning er meget stram, og at lovgivningen allerede i dag siger stop »hvis mennesker ikke er personlig forfulgte, men alligevel kommer hertil for at gøre brug af vores velfærdssystem«, og vil statsministeren beklage, hvis hans nytårstale er blevet forstået anderledes?«